

Stil tot God

Stil tot God

Bijbelse meditaties

Dr. W. Verboom

Uitgeverij Boekencentrum, Zoetermeer

Bij de productie van dit boek is gebruikgemaakt van papier dat het keurmerk Forest Stewardship Council (FSC) draagt. Bij dit papier is het zeker dat de productie niet tot bosvernietiging heeft geleid. Ook is het papier 100% chloor- en zwavelvrij gebleekt.

www.uitgeverijboekencentrum.nl

Ontwerp omslag: Marion Rosendahl
Vormgeving binnenwerk: zetR

ISBN 978 90 239 2713 6
NUR 707

© 2013 Uitgeverij Boekencentrum, Zoetermeer

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever..

Inhoud

Woord vooraf	7	5
Uit het Oude Testament		
1. Dagen tellen – Psalm 90:12	11	
2. Een inktvlek – 2 Samuel 24:10	19	
3. Naäman getuige van God – 2 Koningen 5:15	27	
4. De hemel scheurt open – Jesaja 64:1	34	
5. De bekering van Ninevé – Jona 3:5	42	
Uit het Nieuwe Testament		
6. De zwanenzang van Simeon – Lukas 2:29	51	
7. Zó lief had God de wereld – Johannes 3:16	59	
8. Kruiden en hondjes – Mattheüs 15:27	67	
9. Petrus geroepen – Mattheüs 4:19	74	
10. Petrus en het kruis – Mattheüs 16:22	82	
11. Toen kraaide de haan – Mattheüs 26:75	90	
12. Navolging als vervolging – Johannes 21:18-19	98	
13. In de wereld gekomen – 1 Timotheüs 1:15	106	
14. Vergeving van zonden – 1 Johannes 1:9	113	
15. Trouw tot in de dood – Openbaring 2:10	120	
16. Kom Heere Jezus – Openbaring 22:20	127	

Woord vooraf

Dit boekje is een vervolg op de bundel *Uw Woord is mijn lamp*. | 7
Opnieuw worden zestien meditaties over bekende en minder bekende bijbelgedeelten aangeboden. Ze zijn het resultaat van een bewerking van radio-uitzendingen in het kader van het programma De Bijbel Open, zoals ik die 's zaterdagsmorgens voor de Evangelische Omroep hield.

Het gaat er in deze meditaties vooral om dat de lezer een middel krijgt aangeboden om persoonlijk naar de boodschap van een bepaald bijbelgedeelte te luisteren. De auteur wil een gids zijn, die het gedeelte uitlegt. Hij wijst er dan telkens op hoe datgene wat de Bijbel zegt, kan worden toegepast in het eigen leven. Daarbij speelt het pastorale motief een belangrijke rol. Wat heeft dit bijbelgedeelte mij te zeggen? Wat kan ik ervan leren? Welke troost, welk onderwijs, welke aansporing krijg ik daarin?

De eerste meditatie over Psalm 90:12 past bij de laatste dag van het jaar. De laatste overdenking over Openbaring 22:20 is gericht op de wederkomst van Jezus. Daartussenin staan eerst vier meditaties uit het Oude Testament, daarna tien meditaties uit het Nieuwe Testament, waaronder een kleine serie van vier over Petrus.

De titel van het boekje luidt: *Stil tot God*. Daarmee wil de auteur tot uitdrukking brengen dat het erom gaat dat ons hart bij het lezen geopend is voor de Heere, dat we stil worden en luisteren naar

wat Hij ons heeft te zeggen. Maar ook dat de vele stemmen in onszelf tot zwijgen komen, zodat de stem van God door ons kan worden gehoord. Dat alles als een geschenk van de Heilige Geest.

- 8 | Van harte hoop ik dat dit boekje voor velen die het lezen tot zegen zal zijn. Mag het een middel zijn in Gods hand om ons verder te leiden op de weg van de persoonlijke omgang met God. Een goede *stille tijd* toegewenst.

Harderwijk, april 2013

W. Verboom

Uit het Oude Testament

1. *Dagen tellen*

Leer ons zó onze dagen tellen,
dat wij een wijs hart verkrijgen.
(Psalm 90:12)

| 11

Psalm 90 is een psalm die past bij het einde van het jaar. Maar dat niet alleen. Het is ook een psalm voor elke dag van het jaar. Dat merk je als je de tekst die boven deze overdenking staat, tot je laat doordringen. Leer ons zó onze dagen tellen, dat we een wijs hart verkrijgen. Toch het is wel zo dat Psalm 90 voor ons heel nauw verbonden is met de oudejaarsdag. Vooral daarom is het een bekende en ook een geliefde psalm. Ik denk dat de kans groot is dat u net als veel andere mensen denkt: ja, die psalm werd vroeger bij ons thuis gelezen op de oudejaarsavond en ik heb het ook altijd gedaan. Wat spreken meteen al de eerste woorden: Heere, U bent ons geweest een toevlucht van generatie op generatie. Zo is het toch! De God van onze ouders en voorouders is ook onze God.

Boven de psalm staat dat hij van Mozes is. Deze man van God, de leider van het volk Israël, heeft meer liederen gedicht. Zoals na de doortocht door de Schelfzee (Exodus 15) en ook aan het einde van zijn leven, toen hij zijn zwanenzang zong (Deuteronomium 32). Psalm 90 is een gebed. Mozes keert zijn hart naar God toe en wordt stil tot God. Je voelt iets van Psalm 139: Heere, Gij zijt zo diep ver-

trouwd met mij. En hoe kunnen wij het jaar beter beëindigen dan het ook biddend en dankend te doen. Door stil te worden voor God. En onze afhankelijkheid van Hem te belijden.

12 | In deze psalm schrijft en zingt Mozes de woorden uit vers 12: Leer ons zó onze dagen tellen dat wij een wijs hart verkrijgen. Het zijn de woorden waarover ik op een oudejaarszondag eens preekte als kandidaat, jaren geleden. Toen ik naar de kerk reed waarin ik zou voorgaan, ben ik van een spiegelgladde weg afgegleeden, in een diepe tochtsloot terechtgekomen en bijna verdrongen. Door zo'n ingrijpend gebeuren en zo'n wonderlijke redding krijgen de woorden van Psalm 90 een heel diepe betekenis. U herkent er misschien wel iets van omdat ook u eens bepaald werd bij uw kleinheid en Gods bewarende hand.

We letten eerst eens op de doorgaande lijn van de psalm. Er klinken donkere tonen op over de kortheid van ons leven. Mozes gebruikt daarvoor beelden van een slaap, die vluchtig is, en van het gras, dat even bloeit en dan weer verdort. Hij legt ook een verbinding met de toorn van God op onze zonden. Hij denkt aan Genesis 3, de geschiedenis van onze zondeval, waarin dat verband zichtbaar wordt. Deze donkere tonen kunnen de indruk wekken dat Mozes nogal pessimistisch gestemd is, als hij deze psalm dicht. Maar dat is niet het geval. Mozes is geen pessimist, maar een realist, die de werkelijkheid van het leven door de bril van het geloof beziet. En gelijk heeft hij.

Wanneer we terugkijken op het jaar dat voorbijging, denken we

bijvoorbeeld aan onze geliefden die ons door de dood ontvallen zijn. Maar we doen dat wel vanuit de relatie met Jezus Christus. Hij droeg voor ons de zonde die de toorn van God oproept. We mogen geloven dat de dood daardoor voor ons van betekenis veranderd is. Dat de angel eruit weggenomen is door de Heere Jezus. Ja, dat de dood een deur is geworden naar het eeuwige leven. Als we dat bedenken, zien we de trouw van God in deze psalm en ook in ons eigen leven oplichten.

| 13

In dit verband lezen we de tekst waar het in het bijzonder om gaat, vers 12: Leer ons zó onze dagen tellen, dat we een wijs hart verkrijgen. Het is een van de gouden kernen in Psalm 90, die deze psalm een bijzondere diepgang geeft. Bijna elk woord heeft een eigen lading, met een eigen boodschap. Graag wil ik met u deze woorden van vers 12 gaan spellen en aftasten op hun betekenis voor ons.

Het eerste wat mij opvalt is dat Mozes bidt of God ons wil leren onze *dagen* te tellen. Dat doen we gewoonlijk niet. We tellen onze *jaren* en vragen aan iemand die jarig is: hoeveel jaar ben je geworden. Alleen kinderen denken gemakkelijk in dagen, vooral als zij die aftellen omdat ze binnenkort jarig zijn. Dat we denken in termen van jaren kan ten koste gaan van het verstaan van de betekenis van onze levenstijd. We gaan dan uit van onze beleving: de dagen vliegen voor ons gevoel voorbij. Een week is niets, zeggen we dan en: de maanden rijgen zich aaneen. Zo beleven wij de tijd. Maar de Bijbel leert ons anders over de tijd van ons leven te denken. Na-

melijk dat elke *dag* een geschenk van God aan ons is. Elke dag, ook deze dag is een genadegeschenk, een onverdiende dag. Elke keer dat de zon opgaat en ondergaat zingt hij het lied van de trouw van God voor zijn schepping en voor ons. Mozes wil ons dus leren bij de dag te leven. Niet omdat je niet vooruit durft te zien, maar omdat je omhoog ziet, naar God. Hij is het die de dag als een kostbaar geschenk scheidt en geeft. Of zoals Psalm 68 bezingt: Hij draagt ons leven, dag aan dag.

Leer ons onze dagen tellen, bidt Mozes ons voor. Wat is dat eigenlijk: *tellen* van je dagen? Dat zien we bijvoorbeeld als we denken aan het tellen van een collecte in de kerk. Dan telt iedere bijdrage, omdat die een eigen betekenis heeft. Zo is het ook met het tellen van onze dagen. Nu is er misschien wel iemand die dit leest, die in de gevangenis zit. Die leest deze Psalm 90 als een gevangene. Die denkt: zo positief beleef ik de dagen toch niet. Ik tel liever niet op, maar af, en wat gaat het tergend langzaam. En toch is ook in de gevangenis elke dag die God geeft niet tevergeefs. Het is een dag die God geeft om onze knieën te buigen, om naar Hem te verlangen en met Hem in contact te komen. Daarom mag voor niemand van ons een dag eindigen in de zonde, zonder God. En daarom moeten we zo leren leven alsof elke dag onze laatste is.

We kijken aan het eind van het jaar terug op de dagen van het afgelopen jaar. We zien dan wie God voor ons wilde zijn in zijn liefde, trouw en leiding. Er waren misschien moeilijke dagen bij. Je zag tegen de dagen op. En toch, elke dag was een dag van de Heere, een

‘dies Domini’. En samen vormen ze het jaar van onze Heere, een ‘annus Domini.’

Mozes leert ons nog meer in deze psalm. Hij bidt: leer ons zó onze dagen tellen dat we een wijs hart verkrijgen. Ik zet een streepje onder dat woordje: zó. Leer ons zó, op die manier, onze dagen tellen dat we een wijs hart verkrijgen. Je kunt op verschillende manieren je dagen tellen. Dat hangt niet alleen af van wat er op een bepaalde dag gebeurt – ook dat – maar dat hangt vooral af van de manier waarop je die dag met God omgaat. Je kunt de dagen zó tellen dat je zelf in het centrum van de dag staat. Dan gaat het om jouw belang, zoals de oude Romeinen zeiden: pluk de dag. Ik bepaal dan zelf hoe ik de dag besteed. Dat noemt de Bijbel nu zonde. Want dan mis je het doel waarvoor God je de dag heeft gegeven. Je hebt de dag namelijk niet voor je eigen belang gekregen, maar om tot zegen voor anderen te leven en tot eer van God. De dag is een gave, maar juist daarom ook een opgave. De dag die God aan jou geeft is altijd ook een dag voor je medemens. Wat doe je met deze dag in dat perspectief? Dat punt stelt Jezus aan de orde in de gelijkenis van de schapen en de bokken in Mattheüs 25. Hij zegt tegen mensen aan zijn rechterhand: Jullie hebben Mij te eten gegeven en in mijn ziekte opgezocht. Of, tegen de mensen aan zijn linkerhand: Jullie hebben dat niet gedaan. Want voor zover jullie dit aan een van mijn geringsten wel of niet gedaan hebben, hebben jullie het wel of niet aan Mij gedaan. Het is leerzaam om de dagen van het afgelopen jaar tegen het licht van deze gelijkenis te houden, om zo

te leren je dagen te tellen. Dan beseffen we wat Mozes bedoelt als hij zegt dat we onze dagen zó, op deze manier, moeten tellen.

16 | Dan komen we bij het doel van ons tellen. Mozes zegt: Leer ons zó onze dagen tellen, dat we een *wijs hart* verkrijgen. Ja, daar gaat het uiteindelijk om. Dat we een wijs hart hebben. Dat we het jaar in wijsheid beëindigen. Wat is wijsheid? Het is wat anders dan geleerdheid, veel weten, intelligent zijn. Dat zijn gaven van God, maar ze zijn niet hetzelfde als de wijsheid van het hart, die Mozes hier bedoelt. Het is al opmerkelijk dat hij niet spreekt over de wijsheid van ons hoofd, maar van ons hart. Ons hart is het centrum van onze persoon, de plaats waar de beslissingen van ons leven vallen. Een wijs hart hebben is daarom: weten waar het om gaat in je leven en van daaruit de juiste dingen doen. En waar gaat het dan om in ons leven? Dat we in de geloofsrelatie met God leven, naar zijn beloften en geboden. Dan gedijt ons leven, zoals God het bedoelt. Daarom is zó leven en zó handelen wijs en dat niet doen is dwaas. Dan mislukt het doel van je leven. Wijs zijn is daarom elke dag die we tellen, bidden: Leer mij naar uw wil te hand'len. 'k Zal dan in uw waarheid wand'len (Psalm 86). De wijsheid die Mozes hier bedoelt is de praktische levenswijsheid, leven naar de Thora. Met als kern: God liefhebben boven alles en je naaste als jezelf.

We vinden van deze wijsheid prachtige voorbeelden in de Bijbel. Ik denk aan Abigaïl, de vrouw van Nabal uit 1 Samuel 25. Haar man wordt getypeerd als een dwaas, zoals ook zijn naam betekent. Abigaïl is het tegenbeeld van haar man. Zij weet David ervan te